

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 espalcie (szer. esp. 22 mm) 66 gr. W tekście 1 mm w 4 espalcie (szer. esp. 66 mm) 5.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok III.

Nr. 49.

Kraków, piątek 28 lutego 1941 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł., z odroczaniem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata portu. Konto czekowe: Warszawa 658.

W oczekiwaniu na rozstrzygnięcie

Świat w świetle ostatnich wydarzeń.

Kraków, 27 lutego.

Przebieg kampanji polsko-niemieckiej, a następnie wydarzenia w Danii, Norwegii, Holandji, Belgii i Francji przyzwyczaiły nas do tego, że każdego dnia spodziewaliśmy się nowych sensacji, zmieniających dotychczasowy porządek na świecie. Pozorny spokój, jaki zapanował od lata 1940 r., daje wiele do myślenia i stanowi podstawę do rozmaitych, mniej lub więcej poważnych rozważań.

W tem oświetleniu jasnym jest, że cała Europa, a za nią cały świat zawsze z wielkim zainteresowaniem wyczeka na przemówienia wielkich mężów stanu, spodziewając się, że przemówienia te uchylą rąbką tajemnicy, pokrywającej

zamiary i plany państw prowadzących wojnę.

Oczekiwania te są usprawiedliwione tylko częściowo — wiadomym bowiem jest, że połowa zwycięstwa w każdym zbrojnym starciu jest zaskoczenie przeciwnika. Trudno więc spodziewać się, aby głowa tego, czy innego państwa w oficjalnym przemówieniu zdradzała swoje plany i tem samym ostrzegała przeciwnika przed mającym nastąpić uderzeniem.

Ostatnie przemówienia zarówno Mussoliniego, jak i kanclerza Hitlera były z innego względu doniosłe. Zostały one mianowicie wygłoszone przed zespolami ścisłych współpracowników partyjnych obydwóch szefów państw, odnosząc się więc do tych, którzy najbliższą stoją obydwojm wodzów. Już sam ten fakt pozwala przypuszczać, że w ślad za przemówieniami pójdą brzmienne w następstwie wydarzenia. Jakie jednak będą te wydarzenia, w którym miejscu i kiedy nastąpi to uderzenie, o jakim wspominał zarówno Hitler, jak i Mussolini — to oczywiście pozostaje nadal zagadką dla przeciętnego obywatela.

Jeśli chodzi o mowę Mussoliniego, to ogólną uwagę zwraca szczerze i otwartość, z jaką wódz narodu włoskiego przedstawił sytuację Włoch w obecnej wojnie. Fakt przyznania się, że pewne operacje armji włoskiej znajdują się w okresie niepowodzeń, dowodzi z jednej strony wielkiego umiarkowania prawdy, z drugiej zaś przekonania, że niepowodzenia te są przejściowe i że niebawem nastąpi zasadnicza zmiana w sytuacji.

Rzuciwszy okiem na mapę Europy, przekonamy się, że obecna sytuacja, która możemy uznać za sytuację wyjściową wydarzeń roku 1941, przedstawia się dla Anglii mocno niekorzystnie. Europa stanowi dzisiaj zwartą całość, podlegającą przewodnictwu niemieckiemu, Norwegia, Danja, Holandia, Belgja najważniejsza część Francji, a mianowicie wybrzeża, znajdują się w bezpośrednim zasięgu armji niemieckiej. Wymaga to wprowadzenia zasobowania znacznych oddziałów wojsk i policji, z drugiej jednak strony zapewnia dostarczenie odpowiednich środków do prowadzenia dalszej wojny oraz paraliżuje ruchy nieprzyjaciela, który nie może się nigdzie zaczepić dla przeprowadzenia swego ataku.

Pozatem przypomnieć należy, że Węgry, Rumunia i Słowacja przystąpiły do Paktu Trzech Mocarstw, a tem samem podporządkowały się przewodnictwem niemieckiemu. Także i na te kraje nie może zatem liczyć nikt inny, poza Niemcami.

Włochy, jak to ponownie stwierdził Mussolini w swej ostatniej mowie, stoją twardo po stronie Niemiec i niema siły, któraby ich skłoniła do zmiany swego stanowiska. Hiszpanja od szeregu już lat zdradza swoje sympatje dla ruchu narodowocjonalistycznego, a zatem również nie znajduje się po stronie przyjaciół Anglii.

Jednym słowem, przegląd tych pozycji wskazuje na zwartość bloku europejskiego.

Opinia publiczna zwraca się teraz w swem zainteresowaniu ku Bałkanom, jako tej okolicy, gdzie mogą nastąpić poważne wydarzenia. Sytuacja na Bałkanach ulega w ostatnich czasach dużemu wyjaśnieniu. Rumunia zerwała stosunki z Anglią, mierzwiącemu stanu Jugosławiji złożyła wizytę kanclerzowi Hitlerowi na Berghofie, a Bułgaria, znana zresztą ze swych sympatji wobec Niemiec, dokonała ostatnio aresztowania 50 osób, skompromitowanych udziałem

w akcji Intelligence Service. Jasnym jest chyba, że

żadnego z tych trzech państw nie można uważać za lennika Anglii.

Pozatem fakt zawarcia paktu przyjaźni między Bułgarią a Turcją wskazuje na to, że na Bałkanach niema istotnej chęci mieszanja się do wojny i jedynie Grecja pozostaje tą niewielką wysepką, gdzie sytuacja przeszła w otwartą wojnę.

Nie trzeba być zbyt domyślnym, aby w mowach Hitlera i Mussoliniego wyszukać zapowiedzi nowych doniosłych wydarzeń. Jeszcze nie przebrzmiały echa obydwóch przemówień — a już komunikaty wojskowe doniosły o

starciu oddziałów niemieckich z angielskimi w Afryce północnej.

Jest to nie tylko dowód ścisłego braterstwa broni między Włochami a Niemcami, ale także zrealizowania zapowiedzi Hitlera, że armja niemiecka będzie walczyła wszędzie tam z Anglikami, gdzie tylko się da. Można się więc spodziewać, że wojna w Afryce przyjmie w niedługim czasie zupełnie inne oblicze, gdyż żołnierze niemieccy, zaprawieni w bojach na kontynencie europejskim, będą niewątpliwie ważnym czynnikiem w starciach na kontynencie afrykańskim.

Podczas gdy dyplomatyczna działalność mocarstw osł doprowadziła do podporządkowania całej Europy wpływom

nieustannie atakują Wielką Brytanię

a dezorganizacja przemysłu, komunikacji i życia gospodarczego na wyspach brytyjskich jest tym ważnym czynnikiem, który może niejedno zmienić w nastrojach.

Wszystko to jest bardzo odległe od nas. Przeszliśmy naszą gorączkę wojenną i teraz przypada nam w udziale rola biernych obserwatorów wydarzeń, rozgrywających się przed nami. Nie należy tracić nadziei,

mocarstw osł, to Anglja zabiega o utrzymanie względnie o zdobycie nowych sił do dalszego prowadzenia wojny. Znała się ogólnie stosunki Anglii ze Stanami Zjednoczonymi, których rola w obecnym konflikcie jest nieamiernie ciekawa, aczkolwiek nie odpowiada normalnym pojęciom o sojuszach i paktach wojskowych.

Naród amerykański nie stanowi narodościowo jednolitej całości, to też zapamiętania na temat ustosunkowania się do wojny w Europie są bardzo zróżnicowane i nie brak jest jaskrawych skrajności. To jest niewątpliwie powodem, że polityka Stanów Zjednoczonych do dziś dnia formalnie nie zajęła jasno sprecyzowanego stanowiska, czego dowodem jest iż mimo dobrych stosunków, łączących USA z Anglią, w Berlinie i w Rzymie, jak również w nowej Francji urzędują ambasadory amerykańskie.

Ciekawe są również wydarzenia na wschodzie. Minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanji Anthony Eden podróżuje obecnie po krajach Bliskiego Wschodu, usiłując uzyskać jakieś konkretne poparcie dla planów angielskich, z drugiej zaś strony koncentracja wojsk angielskich na półwyspie Malajskim oraz trudności w pertraktacjach pokojowych między Syjaniem a Indochinami niewątpliwie wskazują na to, że i tam Anglja usiłuje wzmocnić swoje wpływy.

Nad całością tych wydarzeń unosi się stukot silników samolotowych. Bojowe maszyny niemieckie

że bezczynność ta w znaczeniu działalności pokojowo-gospodarczej, jest tylko przejściowa i że po zakończeniu działań wojennych nadejdzie czas, kiedy cała Europa od zachodu do wschodu swych granic jak i od północy do południa zostanie powołana do budowania trwałego pokoju i solidnych zasad współżycia między narodami na płaszczyźnie uczciwości i sprawiedliwości.

Wezwanie do plebiscytu w Rumunji.

Bukareszt, 27 lutego. General Antonescu wezwał ludność do plebiscytu ludowego, który się odbędzie w dniu 2 marca. W głosowaniu ma ludność Rumunji zdecydować czy zgadza się ona ze sposobem rządów, wykonywanym przez gen. Antonescu, czy też nie. Do udziału w plebiscycie uprawnieni są wszyscy obywatele rumuńscy, którzy ukończyli 21 rok życia, natomiast żydzi są wyłączeni od udziału w plebiscycie.

510 żydów opuściło Konstancę.

Bukareszt, 27 lutego. Do Warny w Bułgarii przybył parowiec „Doria II”, płynący pod flagą Panamy, który przed kilku dniami opuścił port w Konstancy z 510 pasażerami żydami.

Jak donosi „Curentul”, emigranci żydowscy musieli wnieść znaczne opłaty za uzyskanie wizy wjazdowej angielskiej na udanie się do Palestyny, przyczem wysokość tych opłat była uzależniona od zamożności poszczególnych emigrantów. Za wize

taką pobierali Anglicy do 500 funtów szterlingów od osoby.

Statek, wiozący żydów do Palestyny, jest mocno przestarzałym pudłem, mogącym pomieścić na swym pokładzie ciężar nie przekraczający 250 ton. Zdaniem rzeczoznawców istnieje obawa, że wskutek przeciążenia pasażerami, statek może w czasie burzy zatonać.

Żydzi w Rumunji.

Bukareszt, 27 lutego. Ustawy rumuńskie, skierowane przeciwko udziałowi żydów w życiu gospodarczym i zmierzające do eliminowania żydów z urzędów i armji dały już pozytywne rezultaty. Z 4500 przedsiębiorstw żydowskich Bukaresztu pozostało obecnie tylko 250 w rękach żydowskich. Odebrano żydom również zezwolenia na posiadanie lokali wyszynkowych oraz kin. Żydzi, uprawiający dotychczas wolne zawody, zrzeszyli się w organizacjach o ograniczonych prawach.

Aresztowanie 50 agentów angielskich w Bułgarii.

Sensacyjne wykrycie materiału szpiegowskiego.

(=) Bukareszt, 27 lutego. „Curentul” donosi: Według mlarodajnych kół ofiłekich, władze bułgarskie wykryły szpiegowek! spisek. Ponad 50 osób, które stały na usługach Intelligence Service, zostały aresztowane brytyjskiego, zostało aresztowanych.

Sensacyjny i ważny materiał dostał się

w ręce władz bułgarskich i jest obecnie badany przez władze wojskowe i policyjne. Prawdopodobnie chodzi tutaj o jedną ze zwykłych machinacyj propagandy angielskiej, która zawsze jest skłonna do łowienia ryb w mętnej wodzie.

Cincar Markowicz o Adolfie Hitlerze.

Budapeszt, 27 lutego. Współpracowniczka węgierskiego dziennika „Uj Magyarasag” Ella Megyeri zwróciła się do ministra spraw zagranicznych Jugosławiji w Belgradzie z prośbą o udzielenie wywiadu na tematy apolityczne.

Na pytanie, w jakim nastroju zastał kanclerza Rzeszy w Berchtesgaden, minister odpowiedział, że „w doskonałym nastroju i jak zwykle przy pracy”. „Rozmowa na Berghofie upłynęła pod znakiem najeśderczniejszego i najbardziej wyrozumiałego nastroju. Kanclerz Hitler cieszy się doskonałym stanem psychicznym, a od ostatniego spotkania z ministrem spraw zagranicznych zupełnie się nie zmienił”.

Przywódcy młodzieży japońskiej w Berlinie.

(=) Berlin, 27 lutego. W środę przybyła do Berlina 6-osobowa delegacja przywódców młodzieży japońskiej, która rewizytuje przywódców młodzieży niemieckiej, bawiących w jesieni ub. roku w Japonji.

Kierownikiem wspomnianej grupy jest Takasi Koyama, radca w japońskim ministerstwie oświaty. Przywódcy młodzieży japońskiej udadzą się we czwartek rano do Garmisch-Partenkirchen, gdzie zabawią kilkanaście dni, poczem w połowie marca przybędą ponownie z oficjalną wizytą do Berlina.

Piarnarne posiedzenie Najwyższej Rady Sowieckiej.

(=) Moskwa, 27 lutego. We wtorek wieczorem rozpoczęła się na Kromiu pierwsze w bieżącym roku plenarne sesje Najwyższej Rady Sowieckiej z udziałem Stalina i Mołotowa, członków Rady Komisarzy Ludowych, oraz wielu przedstawicieli korpusu dyplomatycznego.

W związku z pierwszym punktem porządku obrad, zabrał głos komisarz ludowy dla spraw finansowych Swerew, składając szczegółowy referat na temat wykonania budżetu państwowego w r. 1939, oraz omawiając projekt budżetu państwowego na rok 1941. W roku 1940 wyniósł ogólny budżet państwowy Związku Sowieckiego (łącznie z budżetem nadzwyczajnym poszczególnych republik sowieckich) 182,6 miliardów rubli, natomiast projekt budżetu państwowego na rok 1941 przewidywał po stronie dochodów ogółem sumę 216,2 miljardy rubli, zaś po stronie wydatków 215,4 miljardy rubli, co oznacza podwyżkę budżetu państwowego na rok 1941 o 38 miliardów rubli, względnie 21,4 procent, a co odpowiada obszeremu i zakomunikowanemu na 18 konferencji partyjnej programowi, rozszerzenia i rozwoju gospodarki narodowej Związku Sowieckiego, w szczególności zaś podwyższeniu wytwórczości przemysłu sowieckiego.

Przed zamknięciem wieczornego posiedzenia poinformowano zebranych o zwołaniu sesji obu izb Najwyższej Rady Sowieckiej na dzień 26 lutego, a to celem uchwalenia preliminarza budżetowego na rok 1941.

Wielki pożar w szwedzkim tartaku.

(=) Sztokholm, 27 lutego. W wielkim szwedzkim zakładach przemysłu Oostenwika w Ore — jak donosi TT z Borlange — wybuchł wielki pożar, który zniszczył całkowicie tartak, warsztaty, suszarnię i budynek administracyjny.

Straż pożarna zdołała uratować jedynie jedną suszarnię i magazyn drzewa.

Własność kościelna w Niemczech.

Berlin, 27 lutego. Według informacji międzynarodowej katolickiej agencji prasowej (KIPA), na 45.124.510 ha. obszarów rolniczych w Niemczech, 703.516 ha. t. j. 1,6% jest własnością kościołów, instytucji kościelnych, oraz fundacyj nabożnych.

Wystawa książki niemieckiej w Barcelonie.

(=) Barcelona, 27 lutego. Przedłużony w ubiegłym tygodniu termin trwania wystawy książki niemieckiej przyczynił się do wzmocnienia ruchu zwiedzających. Liczba eksponatów wystawionych dzieł zwiększyła się z 3000 na 4000, przyczem dodatkowo zorganizowano dział utworów muzycznych. Jak informują dzienniki, wystawę odwiedziło 45 do 50.000 osób, co należy uważać za olbrzymi sukces.

USA między wojną a pokojem

Kraków, 26 lutego. Jeszcze ciągle trudno sobie wyrobić jasny obraz o sytuacji w Stanach Zjednoczonych, gdyż z jednej strony cała gra polityczna składa się z niezliczonych działań i przeciwdziałań różnych osobistości politycznych, nieraz nie ujawnionych wobec opinii publicznej, z drugiej propaganda zaciera często granice rzeczywistości, przedstawiając pewne fakty w niewłaściwym świetle.

Niedawno temu pokusił się pewien dziennikarz amerykański o scharakteryzowanie najważniejszych postaci, które dzisiaj grają w USA decydującą rolę. Zdaniem jego osobistościami temi są: szef sztabu amerykańskiego George C. Marshall, kierujący dozbrojeniem Stanów Zjednoczonych, William S. Knudsen, również jeden z najważniejszych czynników w dozbrojeniu, John L. Lewis, najwplywowsza osobistość w zyciu organizacji robotniczych, minister spraw zagranicznych Cordell Hull, minister finansów Morgenthau, oraz Jesse Jones obecny minister handlu, ale równocześnie kierownik i dyktator całego kredytu amerykańskiego, jako prezes „Federal Loan Agency”, a następnie Thurmon Arnold, występujący energicznie ze strony rządu przeciwko monopolistycznym objawom w gospodarce.

Jak widać z tej listy, nie znajduje się wśród tych osobistości ani jeden reprezentant amerykańskiego kongresu. Istotnie, kongres stracił swoje znaczenie w roku 1938, ostatnio jednak znowu zdradza pewne własną inicjatywę. Trzeba zresztą dodać, że ostatnimi kilka lat nie przychyliło się do wyrobienia wybitnych osobistości w kongresie i ze śmiercią senatora Boraha zniknął właściwie jeden z najważniejszych czynników tego ciała ustawodawczego.

Ten spadek znaczenia kongresu wyraził się przedewszystkiem w postradaniu znaczenia przez urząd „speaker of the House”, który swego czasu ustępował tylko co do ważności prezydentowi i majwyższemu sędziemu sądu związkowego. Ale wtedy były takie osobistości, pełniące to stanowisko, jak Longworth, Garner, Rainey, Byrus i Bangheart.

Obecnym speakerem kongresu jest Sam Raybourne.

Pochodził on z Teksasu, gdzie rozpoczął swoją karierę polityczną, mając 24 lata, jako członek miejscowego parlamentu stanowego. W sześć lat później został on posłem w Waszyngtonie, gdzie znalazł pomoc i opiekę swojego rodaka Johna Nance Garnera, pomagającego mu do czasu do dalszych sukcesów. Obecnie będąc speakerem kongresu mógłby Raybourne odegrać wybitną rolę, ale czy starczy na to jego zdolności i jego indywidualność? Co do tego zagadnienia istnieją duże wątpliwości w opinii publicznej, chyba, że uda się Raybournowi stworzyć pomost między Białym Domem a enty-rooseveltofskim skrzydłem partii demokratycznej. Jakkolwiek Raybourne rozporządza dużą ilością głosów w kongresie, to jednak nie uda mu się prawdopodobnie to zadanie. Raybourne liczył się też z tem, że zostanie wiceprezydentem, którym jednak został Henry Wallace.

Poza speakerem Kongresu wielką rolę grają dwaj przywódcy partii, tj. najważniejsze postacie w Izbie Deputowanych.

Stanowisko przywódcy partii większości przypadło po mianowaniu Raybournea speakerem niejakiemu John W. Mc Cormack, pochodzącemu ze stanu Massachusetts. O tym człowieku niewiele wiadomo.

Przywódcą partii opozycyjnej, tj. republikańskiej, jest pochodzący również ze stanów Massachusetts poseł Martin, który podczas ostatniej walki wyborczej był managerem Willkiego. Staraniem jego jest złączenie w jedną całość organizacyjnie całość wszystkich republikańskich, co zresztą nie idzie łatwo, gdyż partja ta co do spraw zagranicznych jest dosyć silnie zróżnicowana. Podczas gdy jedna część republikańskich podziela zdania Willkiego, to inna jej część w zakresie polityki zagranicznej raczej podziela poglądy republikańskich tego typu, co Hoover, Dewey, Taft i Vandenberg.

Jeżeli chodzi o zagadnienia polityki zagranicznej, to punkt ciężkości ich spoczywa nie w Izbie Deputowanych, lecz w Izbie senatorów, dlatego też jest obecny wydział polityczny senatu najważniejszym wydziałem parlamentu, a jego przewodniczącą jedną z czołowych osobistości kongresu. Jest nim obecnie senator Walter F. George ze stanu Georgia.

Stanowisko tego przewodniczącego komisji zagranicznej senatu właściwie powinno przypaść komu innemu, gdyż Roosevelt wszelkimi siłami starał się usunąć przeciwników, a zwłaszcza senatora George, który przyczynił się do przegrania Roosevelta wielkiej walki o reformę najwyższego sądu związkowego. Trzeba przyznać, że wpływ George'a jest, jeżeli chodzi o Stany Południowe, bardzo wybitny.

Głównym championem walki przeciwko polityce Roosevelta, zwłaszcza w polityce zagranicznej, jest senator Burton K. Wheeler.

Zapatruje się on zresztą na politykę prezydenta dosyć ponuro, skoro mógł powiedzieć, że „polityka prezydenta spowoduje to, że czwarty chłopak amerykański zostanie zakopany w ziemi”. Wheeler uchodził jako polityk z zasadami: jest niezawykliwie dostrzegany, a także dostrzegany i gwałtownie

z uporem trzyma się polityki izolacyjnej. Dziesiątki razy już podkreśla swoje stanowisko, określając je, że nie jest ani nastrojone antyniemiecko, ani też antyangielsko, zato jednak stuprocentowo proamerykańsko. Jego zdaniem byłoby najpożądanym, aby doszło do pokoju i aby Anglja zachowała małą przewagę w Europie, natomiast uważa za rzecz zupełnie niewłaściwą walczyć przeciwko totalizmowi europejskiemu.

Wheeler krytykuje w sposób ostry różne niedociągnięcia i przeciwności zagranicznej polityki Roosevelta i Hulla. Wheeler popiera senatorów tworzących blok nieinterwencyjny, o przewodzący im senator Cier ze stanu Missouri, Johnson ze sta-

nu Kalifornia, Vandenberg ze stanu Michigan, Capper ze stanu Kansas, Johnson ze stanu Colorado, Schlipstead ze stanu Minnesota, Nye, stan północna Dakota, a w końcu senator Brooks ze stanu Illinois. Wheeler uchodzi za człowieka zdolnego, który może jeszcze odegrać sporą rolę w polityce amerykańskiej.

Tak mniej więcej w krótkich słowach przedstawia się figury i pionki na wielkiej szachownicy amerykańskiej, które obecnie prowadzą walkę o to, czy Stany Zjednoczone mają stanąć na uboczu konfliktu europejskiego, czy też wiaść w nim czynną rolę.

Xx.

Starcie wojsk niemieckich z angielskimi w Afryce północnej.

Niemiecki komunikat wojenny.

Berlin, 27 lutego. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje: Jedna z łodzi podwodnych donosi o zatopieniu nieprzyjacielskiego uzbrojonego okrętu handlowego, pojemności ok. 8.000 ton. Inna łódź podwodna zatopila nieprzyjacielski okręt strażniczy i wzięła przemyt do niewoli jeńców.

Na obszarze merselm na południowy wschód od Anglii jeden brytyjski kontrtorpedowiec został zatopiony przez niemiecką łódź podwodną.

Na wybrzeżu libijskim na południowy wschód od Agedabia we wczesnych godzinach porannych niemiecki oddział wywiadowy starł się z angielskim oddziałem wywiadowym. Pewna ilość angielskich samolotów, w tym kilka pancernych samolotów wywiadowczych, została zniszczona, kilku jeńców wzięto do niewoli. Po stronie niemieckiej nie było żadnych strat.

W godzinach popołudniowych 24 lutego niemieckie samoloty bojowe podbiły dwa wielkie okręty handlowe w pewnym porcie w Cyrenajce i uzyskały trafienia bombami w urządzenia portowa. Niemiecy myśliwcy zestrzelili nad Malta jeden samolot typu Hurricane.

Skuteczne ataki słabszych sił lotników bojowych były kierowane ostatniej nocy

na ważne ze względów wojennych obiekty i urządzenia portowe w Hull, Harwich i Great Yarmouth, na lotniska w Anglii wschodniej, jak również w zakłady zbrojeniowe w Ipswich i Norwich.

Podczas bezskutecznej próby ataku na wybrzeże Kanalu myśliwcy zestrzelili trzy brytyjskie samoloty.

Nieprzyjaciel zrzucił ostatniej nocy w kilku miejscach Niemiec zachodnich bezplanowe bomby rozpryskujące i zapalające, które spowodowały jedynie nieznaczna szkodę materalową. Pożary zdołano zduśnić w zarodku. Artylerja przeciwlotnicza zestrzeliła jeden nieprzyjacielski samolot.

Nieudały atak brytyjskiego samolotu.

(S) Berlin, 27 lutego. Bojowy samolot typu Bristol-Blenheim dokonał onegdaj popołudniu próby zaatakowania niemieckiego statku patrolowego. Wskutek podjętej natchemiat akcji odwetowej, atak ten nie powiódł się.

Zrzuczone przez samolot trzy bomby ciężkiego kalibru minęły się z celem, przyczem niemiecki statek patrolowy wyszedł z tej przygody w nieuszkodzonym stanie.

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 27 lutego. Włoski komunikat wojenny ze środy brzmi następująco: Główna kwatery armji włoskiej komunikuje:

Na froncie greckim niema nic znaczącego do doniesienia.

Samoloty niemieckiego korpusu lotniczego zestrzeliły jeden nieprzyjacielski samolot nad Malta.

W Afryce północnej rankiem dnia 24 lutego oddziały niemieckiego korpusu w Afryce zetknęły się z nieprzyjacielem na południowy wschód od Agedabia. W przebiegu starcia z angielskimi jednostkami pancernymi rozmaite samochody i czołgi nieprzyjaciela zostały zniszczone. — Wzięto do niewoli jeńców. Żadnych strat po stronie niemieckiej.

Samoloty niemieckiego korpusu lotniczego zaatakowały skutecznie stojące na kotwicy okręty, urządzenia portowe, jak również urządzenia wojskowe pewnej nieprzyjacielskiej bazy flotowej w Cyrenajce. Dwa okręty, pojemności 8.000 ton zostały trafione i ciężko uszkodzone. Zaobserwowano potężne wybuchy i pożary w porcie.

W Giarabus i w Kufra dzielne bataliony nieprzyjacielskiemu naciskowi zacięty opór.

W Afryce wschodniej działalność obustronnej artylerji, jak również lotnych bomb na odcinku pod Keren. Bohaterski opór wojsk włoskich nad wschód od rzeki Juba trwa nadal.

Akcia 5 włoskiej eskadry lotniczej w Afryce północnej.

(—) Rzym, 27 lutego. Piąta eskadra lotnictwa włoskiego, której Mussolini w swym mowie z ubiegłej niedzieli poświęcił szczególne słowa uznania, podjęła w swym rodzinnym dziennym, datowanym w Trypoli, szczegółowy przegląd na wielką skalę zakrojonych wyczynów.

W ciągu 8 miesięcy wojny pod niebem afrykańskim dokonała eskadra 1416 lotów aparatami bojowymi przy udziale 3.268 samolotów, które zrzuciły 74.829 pocisków bombowych i torped, ogólnej wagi 1.549.933 kg. Przy udziale 9.229 samolotów podjęto 3.354 lotów myśliwskich, oraz lotów bojowych, w toku których zestrzelono z całą pewnością 192 aparaty nieprzyjacielskie, prawdopodobnie stracono 89 maszyn, wreszcie 36 aparatów zniszczono na ziemi.

Wysokość własnych strat ograniczono się do 136 żołnierzy, którzy polegli w bohaterskich walkach, 200 rannych, oraz 15 wziętych do niewoli.

Straty w samolotach wynoszą 95 maszyn, utraconych w walkach, oraz 75 samolotów, które nieprzyjaciel w toku akcji zniszczył na ziemi.

Zdarzenie w Barga el Beda.

Rzym, 27 lutego. Wiadomość o starciu oddziałów niemieckich z angielskimi w Afryce, na południe od Agedabia, podana przez radio włoskie, oraz zawarta w niemieckim i włoskim komunikacie wojkowym, wywołała ogromnie zainteresowanie wśród ludności włoskiej. Według informacyj włoskich, chodzi o potyczkę w Barga el Beda, jak nazywają okolice położoną na południowy wschód od Agedabia.

W ciągu podboju Cyrenajki w Agedabia rozgrywały się kilkakrotnie zaciete walki, które doprowadziły w r. 1920 do całkowitego zniszczenia tej miejscowości, uważanej za centrum ruchu Senussich. Jako punkt węzłowy dróg, Agedabia posiada pewne znaczenie, ponieważ stąd prowadzi na północ droga im. Balby, a na południe otwiera się jedyny dostęp z Cyrenajki do oazy Kufra.

Tureccy mężowie stanu u Papena.

Ankara, 27 lutego. We wtorek wieczorem niemiecki ambasador w Ankarze von Papen wydał przyjęcie na cześć tureckiego premiera Fehla Saldama, ministra spraw zagranicznych Sarabogu i całego szeregu tureckich ministrów i osobistości.

Przy tej sposobności minister von Papen przedstawił swym gościom dokumentarną część filmu „Zwycięstwo na zachodzie” — nakręconego z polecenia naczelnej komendy armji niemieckiej. Film ten zrobił na uczestnikach zebrania wielkie wrażenie.

Internowani Polacy w Szwajcarii muszą pracować.

Berno, 27 lutego. Według doniesienia sztabu armji, Palacy, internowani w Szwajcarii, mogą być pociągani do służby pracy, o ile istniejące w danym okręgu siły robocze nie wystarczają.

Chodzi w dawnym wypadku o Polaków, którzy służyli w armji francuskiej podczas walk we Francji, a którzy, po wtargnięciu wojsk niemieckich, przekroczyli granicę szwajcarską. Większa część internowanych Polaków ma być zastosowana przy pracach nad wzmożeniem produkcji rolnej.

Włosko-jugosłowiańskie pertraktacje gospodarcze.

Rzym, 27 lutego. Jugosłowiańska delegacja handlowa, pod kierownictwem wiceministra handlu i przemysłu dra Obradovica oczekiwana jest w początkach marca w Rzymie. Weźmie ona udział w posiedzeniu włosko-jugosłowiańskiego wydziału rządowego, na którym omówiona zostanie sprawa wymiany towarowej między obydwojma krajami.

Japonia jest zdecydowana dokonać pacyfikacji na Dalekim Wschodzie.

(—) Tokio, 27 lutego. Jak donosi oficjalna agencja japońska Domei, przedłużenie czasu trwania zawieszenia broni między Syjamem a Indochinami, które niedawno nastąpiło po raz trzeci, jest dowodem, iż Japonia zdecydowana jest przeprowadzić pacyfikację na Dalekim Wschodzie.

W związku z wysiłkami Anglii, zmierzającymi do przeszkodzenia pokojowemu pośrednictwem Japonji w konflikcie syjamsko-indochińskim, agencja Domei publikuje ostrzeżenie pod adresem trzech mocarstw, któreby czyniły jakiegokolwiek próby rozbić oia konferencji tokijskiej.

Ostateczny projekt Japonji.

Tokio, 27 lutego. Zdaniem dobrze poinformowanych kół japońskich, projekt, doręczony przez Japonję w dn. 24 bm. przedstawicielem Syjamu i Indochin francuskich w komisji zawieszenia broni w Tokio,

jest ostatnim słowem Japonji w tej sprawie.

Ze strony japońskiej zwraca się uwagę, że w oświetleniu historycznych wydarzeń projekt ten jest sprawiedliwym i lojalnym rozstrzygnięciem, które nie pozwala na żadne dalsze dyskusje i rozważania. Tokio zdumione jest zwlekającą postawą rządu francuskiego, który dotychczas nie zajął stanowiska wobec projektu japońskiego i zdaje się zmierać do podporządkowania się jakiemuś trzeciemu mocarstwu, które posiada osobisty interes w niudaniu się pertraktacyj syjamsko-indochińsko-francuskich.

Oświadczając tutaj, że rząd japoński nie tylko dokładnie obserwuje każde mieszanie się czynników zagranicznych, ale także jest zdecydowany zastosować wszelkie kroki aż do uzyskania odpowiedzi francuskiej, celem utrzymania pokoju i równowagi w Azji wschodniej.

Zamach na brytyjskiego komisarza w Palestynie.

Rzym, 27 lutego. Dziennik „Monte Arabo” doniósł we środe, że na brytyjskiego komisarza Palestyny, Mac Midaela, dokonano we wtorek zamachu, w czasie, gdy znajdował się on w podróży do Nablus.

Angielski komisarz udał się do Nablus, aby tam dokonać otwarcia pewnej placówki kulturalnej angielskiej. Arabscy patrioci dowiedzieli się o tem i zaczęli się w pewnym miejscu przy drodze do Nablus. Gdy komisarz mijal to miejsce wraz ze swem otoczeniem, nastąpił potężny wybuch i samochód, obsadzony angielskimi policjantami, poprzedzający samochód komisarza, wyleciał w powietrze.

Komisarz wydał polecenie policji i wojskom brytyjskim przeszukania całej okolicy, aby zaarrestować winnych, oraz rozkaz przeszukania wybitnych osobistości mahometañskich, przebywających w tych okolicach.

Nacjonalistyczne kół arabskie dają do zrozumienia, że zamach na brytyjskiego komisarza był odwetem arabskich rewolucjonistów za wyrok śmierci wydany przed niedawnym czasem na znanego przywódcę palestyńskiego Abu Durraha. Zwraca się przytem uwagę, że Durraha skazano na śmierć, aczkolwiek komisarz brytyjski

przyrzekł, że nie będzie już wyroków śmierci na patriotów palestyńskich.

Eden przybył do Ankary.

(—) Ankara, 27 lutego. Brytyjski minister spraw zagranicznych lord Eden przybył w ubiegły wtorek w towarzystwie szefa sztabu generalnego imperjum brytyjskiego Dilla do Turcji z wizytą oficjalną.

Zanim Eden wsiadł do pociągu w Adana, udając się do Ankary, odbył on na Cyprze trzygodzinną naradę, w obecności generała Dilla, z tamtejszymi władzami wojskowymi i cywilnymi. Zdaniem „Exchange” Eden rozmówił się poatem w Adana z dawnym posłem angielskim w Bukareszcie sir Hoare, który opuścił stolicę Rumunji przed 10 dniami.

Wielki pożar w Chicago.

Chicago, 27 lutego. We środe wybuchł w Chicago wielki pożar, który strawił zupełnie 5-piętrowy budynek. Pożar był tak silny, że zahamował całą komunikację w godzinach porannych. Do akcji pożarniczej musiało użyć jedną czwartą część chicagowskiej straży pożarnej.

Droga Francji ku klęsce.

Ostatni bój Trzeciej Republiki

V.

Wtedy Reynauda opamiętało przerażenie i obawa przed odpowiedzialnością wobec izby deputowanych. Widziało się go, jak kradł między członkami parlamentu i zgóry usiłował się usprawiedliwić za porażkę, zwalając oczywiście odpowiedzialność na swoich przeciwników.

— Już wielokrotnie „skazywałem na to — oświadczył on jednemu ze swych zażytych wrogów, deputowanemu Pietri — że powinniśmy byli wybudować o wiele więcej czołgów, niż wybudowaliśmy.

— Ale pan wiedział, panie premierze — brzmiała odpowiedź Pietriego — że tych czołgów nie było. I jako jedyną konsekwencję wyciągnął pan z tego faktu, że musi się wypowiedzieć wojnę.

Z tych dwóch oświadczeń można wydedukować wiele wniosków. Reynaud przyznał się, że Francja miała za mało czołgów, ale z drugiej strony Reynaud był jednym z tych, którzy uważali, że wypowiedzenie wojny jest koniecznym, a zatem powinien był wcześniej wystąpić z jakimś poważniejszą inicjatywą, zanim dla Francji nastąpiły najgorsze czasy. Usprawiedliwienie się premiera wykazuje też, jak dalece był on krótkowzrocznym i jak bardzo ulegał wpływowi propagandy, która

przedstawiała się Niemiec w złym oświetleniu.

Wiara w tę propagandę była jedną z przyczyn klęski Francji.

Reynaud już dawno usunąłby gen. Gamelin'a ze stanowiska głównodowodzącego, podobnie jak usunąłby co najmniej kilku nastu ludzi z ich stanowisk. Ale Reynaud był tylko enclodniejszym od Daladiera, ale nie był silniejszym.

Dopiero w chwili klęski znalazł on odwagę na odsunięcie Gamelin'a.

„General przegrał bitwę — general musi odejść”. Usunięcie głównodowodzącego w tym momencie nie pozwalało nasunąć nikomu na myśl, że jest to posunięcie, oparte jedynie o osobistą niechęć.

Następca Gamelin'a został zamianowany gen. Weygand, który niewiele mniej tkwił w przestarzałych pojęciach o wojnie, co jego poprzednik. Gdy w dniu 5 czerwca rozgorzała na nowo walka, francuski głównodowodzący miał jednak nadzieję, że zdola tę bitwę wygrać.

Sytuacja Weyganda nie była do pozazdroszczenia.

Obejmował naczelne dowództwo w chwili bardzo z wielu względów poważnej, niemal tragicznej. Tragizm ten polegał może nie tyle na tem, że linja Maginota została przelamana i mit o zabezpieczeniu Francji od wschodu rozpadł się, ale na tem, że żołnierz francuski przestał wierzyć w możliwość odniesienia zwycięstwa. Stwierdził „poilu”, że historia przedstawia się trochę inaczej, niż w r. 1914 czy 1918.

Weygand stara się zastąpić linję Maginota t. zw. linją Woyganda. Jest to sieć stanowisk artylerji i karabinów maszynowych, oparta częściowo o istniejące na zapleczu frontu wschodniego fortyfikacy, ale rzecz prosta nie składa się ze stalowych i betonowych fortów, jak linja Maginota.

W tę linję wali taran armji niemieckiej. Na północy dokonuje się tragedia Holandji i Belgji.

Anglicy w popłochu opuszczają Francję, której armja zostaje osamotniona na olbrzymim polu bitwy. Nowa wojna jest o wiele straszniejsza od poprzedniej. Znane z historii miasta francuskie zamieniają się w gruzy, ludność setkami tysięcy uchleka na zachód i południe, powiększając chaos i zamieszanie. Darennie gen. Weygand usiłuje opamiętać sytuację. Losy Francji są już przesądzone.

General Maksymilian Weygand, ostatni wódz naczelny armji francuskiej podczas wojny 1939/40.

I niewiadomo, czy w tym już momencie Francja nie poprosiłaby o zawieszenie broni, ale odpowiedzialnością za niedojście do zawieszenia broni nie można obciążać Weyganda. Ze względów wewnętrzno-politycznych było to bowiem niemożliwym. Prawdopodobnie tylko dowódcy i część żołnierzy frontowych zdawała sobie sprawę, że Francuzi nie są w stanie powstrzymać naporu niemieckiego. Reszta narodu francuskiego była przekonana, że niebawem Weygand stanie murem przeciwko najazdowi i zapobiegnie dalszej okupacji Francji, a może wreszcie przejdzie do kontrofensywy. Mężowie stanu nie chcieli uchodzić za zdrajców stanu i dlatego dalej podtrzymy-

wali nastroje wojenne, czepiając się nadziei, że wreszcie „karta się odwróci”. W czerwcu 1940 r.

Francja przeżyła 14 długich uplonych dni.

Także i zachodnia oraz południowa Francja zaczęła przeżywać trudności wojenne. Całymi dniami i nocami ciągnęły przez miasta i wsie długie kolumny uchodźców ze wschodnich prowincji. Byli to wygłodniały, wynędzniali ludzie, którzy prosili o chleb i benzynę. A chleba nie było, nie było też i benzyny.

Liczono się z tem, że Marna będzie przeszkodą nie do przebycia, tak jak to było w r. 1914. A tymczasem

linja Maginota została przelamana w ciągu jednej godziny.

W tych chwilach ludność Francji zrozumiała, że „wielka wojna” nie została zakończona w r. 1918, ale tylko uległa dwudziestolatniej przerwie.

Rząd francuski przeniósł swoją siedzibę najprzód do Tours a potem do Bordeaux. 17 czerwca sen o sławie i władzy Pawła

Reynauda kończy się. Prezydent Lebrun przyjmuje dymisję Reynauda i „planuje premierem 85-letniego marszałka Petain, który tegoż dnia wystosowuje do rządu niemieckiego prośbę o zawieszenie broni.

(C. d. n.)

Gen. Weygand podczas niedawnej swej inspekcji w Dakarze.

Rekonstrukcja w łonie rządu francuskiego.

(S) Berlin, 27 lutego. Jak doneszą z Vichy, nastąpiła rekonstrukcja francuskiego gabinetu.

W skład obecnego gabinetu weszły następujące osoby: stanowisko wiceprejmera, ministra spraw zagranicznych, ministra marynarki oraz ministra spraw wewnętrznych objął admirał Darlan, obronę kraju generał Huntziger, sprawiedliwość Bartholemy, skarb i gospodarkę ludową Bouthil-

ler, rolnictwo Gazlot.

Delegatem rządu w stopniu członka gabinetu do spraw związanych z kierownictwem niemiecko-francuskich rokowań gospodarczych mianowany został Bernard. Kierownikiem służby informacyjnej mianowano Paul Mariona, zastępcę generalnego sekretarza wiceprezesa rady ministrów i b. współpracownika Doriota w redakcji „Liberte”.

Tak wyglądał legion „czesko-słowacki”.

Bratysława, 27 lutego. Słowacy robotnicy, którzy w ub. tygodniu powrócili do swej ojczyzny z Francji, opisują swoje przeżycia w tak zwanym „legionie czesko-słowackim”, do którego zostali zmuszeni wstąpić. Władze francuskie użyły murzynów senegalskich jako etrażników nad legionistami. Oficerowie nie znali również dyscypliny, jak opowiadają reemigranci, ponieważ „legion czesko-słowacki” w jesieni r. 1939, gdy Benesz opowiadał o doskonale wyposażonej armji w sile 250.000 ludzi, liczył zaledwie 1.000 żołnierzy i 500 oficerów.

Późną jesienią władze francuskie za dopięciem panów Benesza, Osuskiego, Hodży i innych przeszły do zastosowania metod przymusowych, aby skłonić licznych, zatrudnionych we Francji słowackich robotników do wstąpienia do legionu, gdy okazało się, że apel do wstępowania dobrowolnego nie odniósł skutku.

Po dłuższym pobycie w obozach koncentracyjnych i wyszkoleniowych, których urządzania posiadały liczne braki, przygotowano ostatecznie 12.000 ludzi do służby na froncie. Ci jednak stale sabotowali wszystkie rozkazy pozatem i tak niebardzo dyscyplinowanych oficerów, czego nie potrafiły zmienić rozmaite „rozgrzewające” przemówienia. Gdy wreszcie rozpoczęła się

niemiecka ofensywa, legionieści zostali przeniesieni z obozów na front, gdzie jednak zanim doszło do jakiegoś starcia, zostali porwani przez bezplanowo i nieopatrzenie uciekających Francuzów.

Po odroczce legionieści zostali internowani pod Montpellier i użyto ich do robót przymusowych, przyczem zostali ponownie poddani nadzorowi murzynów senegalskich. Buntowali się oni kilkakrotnie przeciwko swym strażnikom i wreszcie w grudniu ub. roku zostali uwolnieni przez władze francuskie, przyczem ostrzeżono ich uprzednio, że zostaną natychmiast zastrzeżeni przez Niemców, skoro tylko opuszczą nieobsadzony teren.

W rzeczywistości jednak komendy niemieckie przewiozły ich pociągami specjalnymi do obozów zbrojczych i stamtąd odesłano ich do ojczyzny.

Polityczny proces w Bratysławie.

Wiedeń, 27 lutego. Przed sądem apelaacyjnym w Bratysławie zakończył się onegdaj po trzechdniowych tajnych naradach, proces przeciwko b. czeskosłowackiemu posłowi w Paryżu dr Stefanowi Osuskiemu, b. premierowi dr Milanowi Hodży, b. re-

daktorowi naczelnemu dziennika „Narodni Noviny” sr. Pauliny Tothowi i b. kierownikowi słowackiego biura prasowego Piotrowi Pridavokowi, którzy zostali oskarżeni o zbrodniczą działalność przeciwko istnieniu państwa słowackiego i zdradę tajemnic wojskowych.

Osusky został skazany na dożywotnie więzienie, Hodża na 18 lat więzienia, a Pridavok na 11 lat więzienia. We wszystkich powyższych wypadkach sąd orzekł równocześnie utratę honorowych praw obywatelskich, oraz konfiskatę posiadłości oskarżonych w Słowacji.

Jak stwierdzono w motywacji wyroku, oskarżeni weszli jako Słowacy, w skład t. zw. czeskosłowackiego wydziału narodowego i rozwinęli działalność, przeciwiąc się państwu słowackiemu. Przedewszystkiem zaś na początku wojny udzielili nieprzyjacielowi pomocy przez informację wojskową i zmusili obywateli Słowacji do walki przeciwko interesom swej ojczyzny, nakłaniając ich do wstępowania do t. zw. czeskosłowackiej armji we Francji, groząc im na wypadek niezastosowania się do poleczeń, sankcjami władzy wykonawczej. Tem samym szkodzili oni sile zbrojnej nieprzyjacielskiej Rzeszy Niemieckiej, która przejęła na siebie wojskowe zabezpieczenie samodzielności państwowości Słowacji.

Wyrok skazujący opierał się na stenogramach przemówień radiowych oskarżonych i na zeznaniach dwóch świadków, którzy aż do obsadzenia Francji przebywali w Paryżu i dopiero potem powrócili do Słowacji.

Osuskiego mocno obciążał fakt, że on był tym, który jako rzecznik słowackiego „wydziału narodowego” na początku wojny zawarł układ, na mocy którego wszyscy Słowacy, przebywający we Francji, byli zmuszani do wstępowania do t. zw. armji czesko-słowackiej. Skazani, jak wiadomo, zbiegli z kraju. Ich zastępcy prawni, przydzieleni częściowo z urzędu, a częściowo wystawieni przez znajdujących się w Słowacji krewnych, wnieśli odwołanie od wyroku i obecnie toczy się będzie drugi proces w drugiej instancji, a mianowicie przed senatem odwoławczym sądu apelaacyjnego.

B. car Bułgarii Ferdynand obchodzi swoje 80-lecie.

(-) Coburg, 27 lutego. Były Car Bułgarii Ferdynand obchodził w pełnym zdrowiu i sile w ubiegłą środę święto 80-lecia swych urodzin.

Ferdynand, książę Sachsen-Coburg z Zweig Kohary, urodził się 26 lutego 1861 r. w Wiedniu. W r. 1887 został on obwołany przez zgromadzenie narodowe udzielnym księciem. W r. 1908 ogłosił on niezależność Bułgarii i przybrał tytuł cara. W wojnie światowej w 1915 r. wypowiedział się po stronie państw środkowej Europy i w październiku 1918 r. abdykował on na korzyść swojego syna Borysa.

Od tego czasu przebywa książę Ferdynand w Coburg, gdzie z ożywieniem zajmuje się studjami, dotyczącymi gospodarki. B. car jest pruskim generałem feldmarszałkiem a zarazem przyjacielem Rzeszy Niemieckiej.

* * *

Kancelarz Hitler przesłał b. królowi Bułgarii Ferdynandowi z okazji 80-lecia jego urodzin swoje serdeczne życzenia.

Minister spraw zagranicznych v. Ribbentrop przesłał w drodze telegraficznej serdeczne gratulacje b. królowi Ferdynandowi Bułgarskiemu.

Zona Roosevelta o wojnie.

Sztokholm, 27 lutego. Zona prez Roosevelta oświadczyła ostatnio na konferencji prasowej, że naród amerykański musi obecnie zrezygnować z różnych rzeczy, które dotycząca stanowią nieodzowne przedmioty codziennego użytku.

Zdaniem pani Roosevelt muszą się Amerykanie wyrzec przede wszystkim prywatnych aut, aluminiowych naczyń kuchennych wielu innych. Prezydentowa zaznaczyła również, że ograniczenie konsumpcji towarów spożywczych może stać się koniecznością, której trzeba się będzie podporządkować.

Ubolewanie rządu angielskiego.

Zurych, 27 lutego. Jak wiadomo, żył rząd szwajcarski kilkakrotnie ostre protesty w sprawie przelotów samolotów angielskich nad Szwajcarią.

Rząd angielski dopiero obecnie po kilku miesiącach wyraził w drodze dyplomatycznej „z powodu zaszłych wypadków śmierci oraz wyraził gotowość odszkodowania pozycjonnych strat. O ile zresztą po zrzuconiu bomb na Lozannie i Genewie przez angielskich lotników rząd londyński zapewnił Szwajcarię, że przedsięwzięcie wszelkie środki, aby podobne wypadki się nie powtórzyły, o tyle w ostatniej swojej nocie nie powtarza tego zapewnienia.

Dobrowolne ofiary w Szwajcarii.

Zurych, 27 lutego. Rząd szwajcarski opracował ostatnio ustawę o ofierze obywateli na rzecz dobrojrojenia. Ofiara ta wynosi 3% majątku.

Pozatem zaapelowała rada związkowa do wszystkich Szwajcarów, aby składali również oprócz tego dobrowolne datki, które według obliczenia departamentu finansów, wyniosły już 625.000 franków.

Współczesne sylwetki

Gen. Oszima należy do kasty samurajów.

Kraków, 27 lutego.

Ambasador Japoński w Berlinie gen. Oszima należy do najciekawszych osobistości obecnej Japonii. Już zewnętrznie jest on niezwykle typowym reprezentantem czystej rasy japońskiej, co zresztą podkreślone jest jeszcze przez jego sposób bycia, nacechowany żołnierską prostotą i godnością samuraja. Rodzina gen. Oszimy należy istnieć do kasty samurajów czyli wojowników i przez wiele generacji oddawała swą ojczyźnie wybitne usługi. Pochodzi ona z północno-wschodniej części Japonii i należała do otoczenia jednego z książąt — daimio. W XVI wieku został jeden z przodków ambasadora zabity w walce domowej i rodzina przeniosła się w okolice Nagoya. Podczas restauracji władzy cesarskiej w połowie XIX wieku Oszimowie przenieśli się do Tokia.

Bardzo ciekawą postacią jest również

ojciec ambasadora gen. porucznik Ken-ichi Oszima, mający obecnie 84 lata. Otrzymał on od obecnego cesarza niezwykle odznaczanie, a mianowicie przywilej zjawiania się na dworze cesarskim z laską zwaną „zue” wielkości znanej w Europie laski używanej przy wyprawach górskich. Odznaczanie to otrzymują tylko osoby bardzo zasłużone, mające powyżej 80 lat. Takież odznaczenie posiadał niedawno zmarły książę Saionji, będącym ostatnim dziedzicznym doradcą cesarza. Gen. Ken-ichi Oszima był podczas wojny światowej ministrem wojny, obecnie jest członkiem tajnej rady.

Między ojcem a synem panuje niezamącona harmonia, przyczem ojciec w dalszym ciągu kieruje swoją rodziną pomimo późnego wieku. Ambasador jest niezwykle popularny w Japonii. Stosunki łączące go z Rzeszą Niemiecką sięgają jeszcze czasów, kiedy ojciec jego przebywał w końcu XIX

wieku w służbie pewnego wirtembereckiego pułku artylerji i uczył swego syna po niemiecku. Z tego też powodu posiada rodzina Oszimów wielkie zrozumienie dla spraw niemieckich.

Ambasador Oszima, zapytany pewnego razu o swoją karierę dyplomatyczną, odpowiedział:

— Wszyscy moi przodkowie byli wojownikami. Ja pierwszy przełamane te tradycje, stając się dyplomatą.

Ale ambasador Oszima nie jest dyplomatą w zwykłym znaczeniu: jest również wojskowym, który jednak interesuje się zagadnieniami politycznymi.

Nowy ambasador urodził się w roku 1886 i skończył w 1906 r. szkołę oficerską, następnie po służbie wojskowej przeszedł do sztabu generalnego, gdzie pracuje od 20 lat, pełniąc zresztą różne misje w Wiedniu i w Berlinie. W roku 1918 był on mianowany pomocnikiem attache militaire w Berlinie, następnie w 1922 r. przeszedł do Wiednia, a po 10 latach wrócił do Japonii. W roku 1934 znowu objął stanowisko attache militaire w Berlinie, gdzie został w roku 1938 mianowany ambasadorem. Następnie ambasador Oszima powrócił na półtora roku do Japonii, a obecnie znów do Berlina.

Narowianka pionów nasion określonych roślin uprawnych, wydane przez przewodniczącego urzędu zasiewów Generalnego Gubernatorstwa, a wchodzące w życie z dniem 24 lutego br.

Dziennik rozporządzeń nabywać można w urzędzie wydawniczym Kraków 1, skrytka pocztowa 110. Abonent Generalnego Gubernatorstwa wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warszawa Nr. 400. Prenumerata półroczna wynosi zł. 28.80, łącznie z kosztami przesyłki. Cenę egzemplarza pojedynczego oblicza się według objętości, licząc za 8 stron 0.60 zł.

Zgon Emila Zegadłowicza.

Kraków, 27 lutego. Dnia 24 lutego br. zmarł w Sosnowcu znany autor Emil Zegadłowicz (ur. w r. 1888), piewca Beskidu, rzecznik odrodzenia duchowego przez kult przyrody i tradycji ludowych.

Z ważniejszych jego utworów przytoczyć należy „Dziewanny”, „Dęby pod pełnią”, i inne poematy i cykle liryczne, dramat „Lampka oliwna”, „Głaz graniczny” i inne. Z cyklu powieściowego, autobiografii „Zy-wot Mikołaja Srebrzypisanego” („Zmory”) oraz „Motory” a przede wszystkim „Powstał nasz beskidzkie”.

Jako tłumacz Zegadłowicz dał się poznać przekładem „Fausta” Goethego i poetów romańskich.

Bandyci obrabowali kasę gminną.

Kielce, 27 lutego. Trzech bandytów uzbrojonych w krótkie karabiny, dokonano one-godaj w nocy napadu na urząd gminny Zagość, w powiecie buskim, rabując z kasy gminnej ponad 6.500 złotych.

Sprawy wtargnęli przed tem do mieszkania wójta, Jana Muchy, zamieszkałego w Winiarach i pod groźbą zabicia zmusili go do założenia koni do sanki i zawiezienia ich do urzędu gminnego w Zagościu. Po przybyciu na miejsce, polecili obudzić sekretarza gminy, po czym w towarzystwie jego i wójta zaczęli się zaprowadzić do kancelarii gminnej i otworzyć kasę, z której zrabowali gotówkę. Następnie bandyci polecili wójtowi zawieźć się do mieszkania ks. Franciszka Wilczyńskiego w Zagościu. Przed domem księdza dali dwa strzały karabinowe, po czym podszedli do okna domu, zażądali wydania pieniędzy. Prerażony ksiądz wydał bandytom przez służącą oknem 250 zł gotówki.

Pościsnąc bandytami zarządzono niezwłocznie i policja jest już na tropie zbrojnych.

Porachunki w dniu wesela.

(Zob. Mieczech, 27 lutego. Na weselu Józefa Kuźmiera w Szarkówce, gm. Toczyca w powiecie miechowskim, przybyło kilku chłopców z sąsiedniej wsi Swojczan, ze Stanisławem Góreckim na czele, nieproszonych.

Wieczorem, w czasie tańców, Górecki strzelił dwukrotnie z pistoletu automatycznego w kierunku pana młodszego, Józefa Kuźmiera, lecz zamiast niego, trafił dwóch gości weselnych w głowy, mianowicie Stanisława Młyca z Szarkówki i Feliksa Sobczyka ze Swojczan. Obydwa poważnie ranni odwiezieni zostali do szpitala powiatowego w Miechowie.

Sprawca strzałów wraz z kompanią, uzbrojonymi w bagnety i toporki, zbiegli i ukrywają się. Górecki miał osobiste porachunki z młodym panem, które chciał załatwić w dniu jego wesela.

(J) ADRESY APTEK DYŻURUJĄCYCH DZISIEJSZEJ NOCY W KRAKOWIE. Adolf Hitler Platz 45, tel. 125-74, Łobzowska 20, róg Batorego 1, tel. 220-15, Dietla 36, tel. 147-64; Zgrzegorzeczka 9, tel. 138-57; Grodzka 17, tel. 102-03; Plac Matejki 2, tel. 156-11; Plac Inwalidów 7, tel. 156-10; Madalińskiego 7, tel. 124-70; Lubicz 7, tel. 121-82; Adolf Hitler Platz 9, tel. 134-41.

STAN WODY NA WISLE wynosił w dniu 27 lutego w Krakowie 295, w Zawichocie 478.

(J) NAGŁY ZGON. We środe ni ul. Bożego Ciała upadła kobieta lat około 60-ciu, nieznanego narazie nazwiska. Zawezwany lekarz Pogotowia stwierdził zgon, przypuszczalnie z powodu udaru sercowego. Zwłoki pozostawione do dyspozycji komisji sądowno-lekarskiej.

(J) SPADŁ ZE SCHODÓW we środe po południu Góralezyk Marjan przy ul. Naczelnej 31, doznając rany tłuczonyj głowy i załamania czaszki. Lekarz Pogotowia udzielił mu pierwszej pomocy, poczem polecił przewieźć do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

(J) WYPADEK NA MOŚCIE KOLEJOWYM. Bułka Michał zam. w Bronowicach Wielkich w czasie jazdy samochodem ciężarowym naładowanym rzeczami uderzył głową o most kolejowy na ul. Wielikiej, doznając ran tłuczonych głowy. Po zaopatrzeniu przez lekarza Pogotowia, został przewieziony do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

(J) POŻAR. We czwartek o godz. 2.23 rano Straż pożarna wyjechała na ul. Bartosza Głowackiego 5, gdzie na pierwszym piętrze opaliły się belki stopowe na przestrzeni 15 m², oraz wypaliły się krokwie iłaty wiązania dachowego na przestrzeni 1 m², krytego dachówką. Dzięki natychmiastowej akcji Straży ogień został ugaszony. Pożar powstał na skutek wadliwie przeprowadzonej belki stopowej, wpuszczonej do przewodu kominowego, doprowadzającego dym z pieca kuchennego.

Nowa regulacja ruchu drogowego

Kraków, 27 lutego. Ruch pojazdów mechanicznych napotykał dotychczas na wielkie trudności z powodu stosunków drogowych. Przyczyną tego było używanie ciężkich pojazdów konnych i skutki wydarzeń wojennych na terytorium polskim.

Tutaj w pierwszej linii trzeba było powetować nieodpowiedzialną stratę czasu i to w terminie jaknajkrótszym, gdyż dla odbudowy dalszego rozwoju gospodarczego w Gen. Gubernatorstwie komunikacja lądowa jest czynnikiem bardzo ważnym oprócz kolei i żeglugi. W dzisiejszym jednak stanie rzeczy i przy obecnych warunkach jest to tylko marzeniem. Dlatego też tak rozbudowa, jak i zastosowanie ruchu pojazdów mechanicznych jest zasadniczym punktem starań i prac Urzędu Ruchu Drogowego w Gen. Gubernatorstwie.

Nowe zarządzenia dla rzeczoznawców i szkół jazdy.

Nowoczesny ruch pojazdów mechanicznych wymaga ludzi technicznie wyszkolonych, obznajomionych z przepisami ruchu, zdyscyplinowanych, oraz pojazdów pod względem technicznym doskonałych. Dlatego jednym z pierwszych zadań rządowego referenta ruchu drogowego było wydanie odpowiednich zarządzeń, na podstawie których zarówno rzeczoznawcy jak i szkoły jazdy zostały dostosowane do wzorowego ustawodawstwa Rzeszy Niemieckiej. Od 1 maja br. począwszy nauka jazdy może być udzielana tylko przez fachowych nauczycieli, którzy otrzymali prawo szkolenia na podstawie nowego zezwolenia. Szkoły jazdy, których właściciele nie postarali się o uzyskanie nowego pozwolenia nauczania w przepisany termin, zostaną zamknięte z dniem 31 kwietnia 1941 r.

Prawa jazdy natomiast, któreby były wystawione w obrębie Gen. Gubernatorstwa do 31 grudnia 1940 na podstawie ustaw polskich, oraz dawniej na podstawie przepisów lokalnych, zatrzymują swą ważność do końca roku 1941. Od 1 stycznia 1941 wydawanie tychże zezwoleń następuje tylko na podstawie rozporządzenia Generalnego Gubernatora z dnia 20 grudnia 1940 roku. Prawa jazdy wydane na podstawie nowego rozporządzenia mają znaczenie także na terenie Rzeszy Niemieckiej.

Co się tyczy dopuszczenia do urzędowania zatwierdzonych rzeczoznawców, podaje się do wiadomości, że zgłoszenia są jeszcze możliwe, tembardziej, że ze wzrostem ruchu pojazdów mechanicznych będzie wzmożone zapotrzebowanie rzeczoznawców.

Kontrola ruchu.

Przewidziane jest w najbliższym czasie wydanie nowego rozporządzenia, regulującego ruch kołowy według wzoru takiegoż rozporządzenia, obowiązującego na terenie Rzeszy. M. in. przewiduje ono tablice ruchu, które będą dwujęzyczne.

Przy omawianiu stosunków komunikacyjnych na drogach zauważono, że dyscyplina pod tym względem pozostawia wiele do życzenia.

Kontrola ruchu będzie przeto w najbliższym czasie zaostrzona,

a na nieprzestrzegających obowiązków rozporządzeń będą nakładane surowe kary. Początkowo pozostawimy będzie dość długą okres czasu, aby wszyscy mieli możliwość dostosowania się do przepisów ruchu. Po tym jednak okresie kary stosowane być muszą z całą surowością. To samo dotyczy będzie wszelkich nadużyć przy ruchu pojazdów mechanicznych. Jak długo tego stosunki wojenne wymagają, pojazdy mechaniczne mogą być używane tylko wtedy, gdy chodzi o ważny interes publiczny. Każda inna jazda będzie uważana za nadużycie. Na jej wytopienie sprawca bierze uwagę kompetentne czynniki.

Zarządzenia wojenno-gospodarcze.

Konieczności wojenne zmuszają do tego, aby na przyszłość ograniczyć ruch wozów osobowych na korzyść wozów ciężarowych, ważnych dla życia gospodarczego.

Gospodarka wojenna wymaga też, aby wytwórczość pojazdów, zwłaszcza pojazdów nowych, była przez nią regulowana. Jest ona scentralizowana w rękach referenta ruchu i dlatego za jego zezwoleniem jest dopuszczalna produkcja pojazdów przez osoby prywatne i zakłady publiczne. Dlatego przestrzega się przed zamówieniami u sprzedawców aut lub u zastępców firm automobilowych. Nabywanie pojazdu następuje w porozumieniu z odpowiednimi biurami rządowymi ściśle według wydanego przepisu, z którym każdy kupujący musi się bezwzględnie zapoznać u Kreisshauptmanna lub Stadthauptmanna.

W interesie oszczędnej gospodarki materiałem pędym leży liczenie się w najbliższym czasie z zastosowaniem gazu drzewnego (generatorowego) w Generalnym Gubernatorstwie przy pojazdach mechanicznych. W tym celu jest potrzebne stworzenie odpowiedniej liczby ośrodków wytwórczych i związane z tem fachowe wyszkolenie szoferów. W Warszawie powstała już tego rodzaju szkoła dla szoferów.

Organizacja transportu.

Stosunki transportowe na drogach wymagają snrowego ujęcia i pokierowania, tembardziej, że będący do dyspozycji teren ładowania jest jeszcze niewystarczający i dlatego pozostawia wiele do życzenia, a także często z powodu bezmyślnego położenia nie jest należycie wykorzystany.

Odnosi się to także do aut ciężarowych, jak i furmanek konnych.

Bez względu na okazuje się tutaj zastosowanie dwóch środków. Pierwszym jest wprowadzenie prawa o ruchu drogowym, wzorowanego na ustawach Rzeszy, a które to publikacja. Referent rządowy ruchu drogowego sam, lub przez podporządkowane so-wkrótce zostanie podane do wiadomości bie organa, to jest przez referentów dystryktu lub urzędników ruchu drogowego,

będzie tak pojazdy mechaniczne jak i konne furmanki przeznaczają do określonych zadań transportowych, a w poszczególnych wypadkach może nawet wyeliminować je z ruchu. Szczególniejsze znaczenie będzie mieć zastosowanie tego rozporządzenia przy spróbianiu stworzenia kolejeowych z nadobciążonych przesyłek towarowych oraz w wypadku przymusowego wyładowania.

Drugim środkiem będzie zrzeszenie przedsiębiorców przewozowych w związkach zawodowych. Związki takie istnieją już w Krakowie i w Warszawie, w Lublinie zaś i w Radomiu będą w najbliższym czasie powołane do życia. Takie związki służą łącznie z zastosowaniem powyżej wymienionych rozporządzeń do gospodarczego użytkowania miejsca ładowania, jakie jest obecnie możliwe do użytku, a w większej mierze do usunięcia z przemysłu transportowego elementów niefachowych, a wreszcie stworzenie i utrzymanie odpowiednich gospodarzo frachtów.

Mimo wskazanych przez gospodarkę wojenną oszczędności, koniecznym jest rozszerzenie placu ładowania towarów i stworzenie przez to nowych możliwości transportowych. Tego rodzaju inwestycje muszą być umiejętnie przeprowadzone i dlatego wymagają one zwolnienia władz.

Kwalifikacje personalne i rzeczowe przedsiębiorcy muszą być dokładnie zbadane

Jest to potrzebne dlatego, aby gospodarstwo w Generalnym Gubernatorstwie postawić do dyspozycji produktowną i oparta na silnych podstawach organizację transportową.

W końcu pozostaje jeszcze kwestja organizacji ruchu. Na odcinku tym dokonaliśmy znacznych prac, jednakże czekają nas jeszcze ciężkie i odpowiedzialne zadania w roku obecnym. Tylko najwyższy wysiłek każdego, kto pracuje w dziale komunikacyjnym Generalnego Gubernatorstwa, umożliwi osiągnięcie wytwórczego celu.

Czterej zbrodniarze skazani na śmierć.

Kraków, 27 lutego. Niemiecki Sąd Specjalny w Krakowie skazał: 36-letniego robotnika Albina Bartyzela z Zawoi, powiat Nowy Targ, 28-letniego rolnika Franciszka Kawałuka ze Skawicy, koła Nowego Targu, oraz dwóch braci, 24-letniego szewca Władysława Dyrcza i 24-letniego robotnika Józefa Dyrcza, pochodzących ze Skawicy, jako zbrodniarzy politycznych, dwukrotnie na śmierć okazanych, za niedozwolone posiadanie broni palnej i zbrodnie napadu rabunkowego z bronią w rękę. — Skazani pozbawieni zostali ponadto na stałe honorowych praw obywatelskich.

Oskarżoną o przestępstwo paserstwa 30-letnią Walerję Liszkową skazano na 3-miesięczne więzienie i ponoszenie kosztów postępowania. Współoskarżona Michałima Bartyzelowa została uwolniona.

Czterej wymienieni zbrodniarze wykonali

mi jeszcze pod koniec roku 1939 zuchwały napad bandycki na dom 68-letniej żydówki Ebelowej w Zawoi, przyczem stercoryzowali broń starą żydówkę oraz jej krewną — młodszą Feuerstein, żądając wydania pieniędzy. Ponieważ kobiety oświadczyły, że pieniądze nie posiadają, bandyci zaczęli płaćwać nieszkanie, zabierając wszelką znalezionej tam garderobę i inne przedmioty wartościowe, z którymi następnie zbiegli. Łup wyprawy bandyckiej przenieśli do mieszkania skazanego Bartyzela w tej samej wsi, gdzie go następnie podzielili między soba. Część łupu otrzymała współoskarżona Liszkowa, u której znaleziono zrabowane rzeczy w czasie przeprowadzenia rewizji domowej.

Wszystcy oskarżeni mężczyźni byli już kilkakrotnie karani za różne przestępstwa przeciwko prawu własności oraz za bójki.

KRONIKA

Rozdział tranu.

Kraków, 27 lutego. Do chwili obecnej z magazynów MRU rozdzielono ogółem 222 becki tranu.

PKS w Warszawie otrzymał 287 beczek, POK 14 beczek, PRO w Garwolinie 8, PRO w Grójcu 2, w Łowiczu 6, w Mińsku Mazow. 4, w Ostrowiu Maz. 3, w Skierkowie 4, w Siedlcach 5, w Sochaczewie 5, oraz PRO w Sokolowie 3 becki.

W Bułgarii zostały zakupione przez Komisję dla Polaków towary, a miano-

wicie 266 bekonów, co stanowi przeszło 9.820 kg tłuszczu i 79 skrzynek marmolady.

Nowe numery

„Dziennika Rozporządzeń“.

Kraków, 27 lutego. Ukazał się Nr. 6 i 7 „Dziennika rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa”. Pierwszy zawiera: Pierwsze zarządzenie o uregulowaniu rozpiętości handlowych w obrębie handlowym wyrobami z żelaza i z innych metali, wydane przez kierownika wydziału kształtowania cen w rządzie Generalnego Gubernatorstwa. Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 marca br.

Nr. 7 „Dziennika Rozporządzeń” zawiera: Zarządzenie Nr. 5 urzędu zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o obowiązkach zas-

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

Zarządzenie

o wysiedlaniu żydów z obrębu miasta Krakowa.

Przeprowadzone przez mój Urząd prace, dotyczące pozwolenia pobytu żydów w obrębie m. Krakowa zostały ukończone. Zarządzam obecnie co następuje:

- 1) Z dniem 27 lutego 1941 tracą swoją ważność dotychczasowe, przez Starostę Miejskiego w Krakowie wystawione wykazy. Wykazy te należy oddać w Oddziale Wysiedleńczym II w Krakowie, ul. Lubicz 4.
- 2) Uprawnieni do pobytu w Krakowie są tylko ci żydzi, którzy są w posiadaniu kart rozpoznawczych, wydanych przez mój Urząd. Równouprawnieni z posiadaczami kart rozpoznawczych są aż do dnia 15 marca 1941 również i ci żydzi, którzy dostali już zapewnienie otrzymania kart rozpoznawczych.
- 3) Żydzi, którzy bez prawomocnej karty rozpoznawczej zostaną przytrzymani w obrębie miasta Krakowa, ulegną surowej karze.

Kraków, dnia 25 lutego 1941.
Szef Okręgu Krakowskiego
Dr Wächter
 Gouverneur

Wzory obecnie już nieważnego dowodu osobistego, oraz karty rozpoznawczej (Kennkarte), będącej odąd prawomocną.

(nieważny dowód osobisty)

Obecnie ważna karta rozpoznawcza (Kennkarte)

Co grają w kinach?

Kino WANDA Św. Gertrudy 5
 Wyświetla do czwartku dnia 27 b. m. film p. t.:
Centrala Rio
 W rolach głównych:
LENY MARENBACH
CAMILLA HORN
WERNER FUTTERER
IVAN PETROVICH

Uwaga!
 Przekazując pieniądze do administracji zaznacz wyraźnie na przekazie, na jaki cel pieniądze przeznaczasz.

"Idealna kobieta" w pojęciu mężczyzny.

Każdy mężczyzna nosi w swym sercu obraz idealu kobiecego. Niejeden z nich przedstawi go sobie, jako istotę delikatną, słabą, eteryczną, która nie dorosła do surowej walki o byt i dlatego pełna jest zawsze tęsknoty za silnym męskim ramieniem, któreby wsparło ją w jej kobiecej bezradności. Inny znów tęskni za ciemną, egzotyczną, otoczoną tajemniczością, uwodzicielską pięknnością z rubinowymi ustami i przedziwnym czarem bocz, świadczącym, że ta kobieta jest kapłanką miłości.

Pięknosc jest rzeczą poglądu w najróżniejszym tego słowa znaczeniu. Kobieta, która dla jednego oznacza wcielenie wszelkiej ziemskiej szczęśliwości, wydaje się często przy bliższym poznaniu płaską i nudną. Wielu mężczyzn zadowala się kobietą, mogącą dostarczyć tylko rozrywki i chwilowej radości; inni znów wola chodzące cnoty. Szukają takiej, która by była prawdziwą towarzyszką, aniołem dobroci i cierpliwości. Kobiety dobre i cierpliwie spotykają się rzadko. Wyrównują one ścieżki życia tym wszystkim, którzy je spotykają.

Nie wolno zapominać o szczególnie trudnym problemie wieku. Są mężczyźni, którzy nie interesują się znów kobietami poniżej lat 25. Uważają je za niedoświadczone, lekkie, nudne i niemożliwe z powodu braku ich domyślności w miłości i życiu. Wybór takich kawalerów pada na kobiety dojrzalsze, których prototypem może być Marianna Dietrich. Kobieta, która w sztuce miłości wywyczołana i doświadczona, która potrafi siodkiem igraniem miłosnym prowadzić uwodzicielsko tłumy mężczyzn. Kobieta-zagadka, zawsze interesująca, zawsze niepokojąca, która potrafi zająć fantazję mężczyzny i zakłócić spokój jego duszy, która jednym spojrzeniem ogarnia istotę mężczyzny, wyczuwa jego kaprysy i nastroje, umie się do niego dostosować i dostosować.

Dla niektórych kobieta z „przeszłością” ma nieodpartą moc i fatalną siłę atrakcyjną. Ci, którzy ulegają jej wpływowi wie-

brzą niebezpieczeństwo i bliska katastrofa, a jednak ciągną ku niej, podlatują, jak omy do światła, choćby sobie mieli przytem opalić skrzydła.

Mężczyzna musi być bardzo pewnym siebie, zanim pozwoli sobie na przygodę z kobietą, która w przebraniu uwodzicielki kolekcjonuje brylanty, a kochanków zmienia z taką wprawą, jakiej można nabyć tylko przez długoletnie ćwiczenie. Kobiety takie są jak „biedne ogniki”: każde spojrzenie jest zaczarowane, każde westchnienie pokusą. May West, typowa pogromczyca męskich serc, przebiegła uwodzicielka i kokietka, lansująca modę „wiecznej” kobiecości i powróci do lat dziewięćdziesiątych — kiedy to falista, szeleszczące suknie, miękkie wachlarze, chusteczki kieszonekowe i drażniące przedziwy czyniły z igraszek miłosnych oszalamiające misterjum — głosi swój okrzyk bojowy: „precz z kształtami kanciastymi”. Według niej mężczyźni mają dość linii chłopięcych, pozbawionych wdzięku, które tak samo wyszły już z mody, jak „wyglądzonego wygląd”. Nowoczesne bohaterki powinny wyglądać pełnie i okrągło, lecz nie masywnie. Niebezpieczne zaokrąglenia będą drogowskazem dla jutrzejszego mężczyzny, poszukującego wdzięków kobiecych.

Trudno jest powiedzieć coś definitywnie o „idealnym” typie kobiety, istnieje on jedynie w żywej sile twórczej mężczyzny. Gdybyśmy nawet przeszukali cały świat za idealnym „ideałem”, będzie to praca nie tylko żmudna, ale bezcelowa.

Całkiem zwyczajna kobieta, ta, z którą spotykamy się codziennie, w biurze, na ulicy, na targu, jest ona dla większości rodu męskiego aż nadto wystarczająca, by kuś się i walczyć o tę „idealną”. Zakochany mężczyzna rezygnuje chętnie z poszukiwań za niemożliwością, zadowala się kobietą, która jest tylko tem, czem była oddawna: niezgłębioną zagadką powabu miłosnego.

Femina.

Z Warszawy i okolicy.

Śmierć pod kołami samochodu.

Na ulicy Krakowskiej w Warszawie wpadła pod koła przejeżdżającego samochodu pewna 61-letnia kobieta, odnosząc tak ciężkie obrażenia ogólne, że umarła jeszcze przed przybyciem lekarza. Zwłoki nieszczęśliwej ofiary rzeźni przewieziono do zakładu medycyny sądowej.

Nie wolno sprzedawać niczego żydom.

Pełnomocnik Szefa Okręgu na miasto Warszawa wydał zarządzenie, wchodzące w życie z dniem ogłoszenia, mocą którego w okregu miasta Warszawy zabroniono sprzedaży, darowania, lub w jakikolwiek inny sposób oddawania żydom wszelkiego rodzaju towarów poza obrębem dzielnicy żydowskiej, przyczem w każdym tego rodzaju wypadku karze podlegają obydwie strony, to jest zarówno osoba dająca, jak i przyjmująca.

Winni niestosowania się do wydanych przepisów podlegają karze grzywny do 1000 zł, w wypadku zaś nieściągalności karze aresztu do 7 miesięcy, o ile nie jest przewidziana kara wyższa na podstawie innych przepisów karnych. Osoby niepełnoletnie w wieku od ukończonych 14 lat do ukoń-

czonych 21, mogą być ukarane zacięgnięciem do robót przymusowych.

W wypadku jeśli winny niestosowania się do powyższych przepisów jest w wieku poniżej ukończonych 14 lat, karze podlegają osoby, uprawnione do opieki nad nim.

Usiłowała przekupić urzędnika.

Sąd Okręgowy w Warszawie rozpatrywał sprawę żydówki Elty Nobel, która usiłowała przekupić urzędnika w czasie urzędowania.

Sprawa przedstawia się następująco. W lipcu ub. roku do mieszkania oskarżonej przybyła kolumna odkażająca, z zamiarem dokonania dezynfekcji. Elta Nobel zaraz na wstępie wręczyła kierownikowi kolumny 5 złotych, z prośbą, aby zaniechał dezynfekcji, ten jednakże pieniędzy nie przyjął, odkazał mieszkanie, a ponadto postarł się o to, by sprawę tę rozpatrzył sąd. Końcowym rezultatem było ukaranie Elty Nobel 2-tygodniowym aresztem.

Wypadek w czasie „pracy”.

Przez teren spalonego domu przy ul. Brackiej 20 w Warszawie przedostawali się, celem okradzenia jednego ze sklepów kolonialnych mieszczącego swe składy w sąsiednim domu, dwaj złodzieje.

W drodze jednak jeden z nich niejaki

ASPIRIN
 teraz tanieja
 20 TABL. tylko zł. 1.75
 6 TABL. zł. 75

Edward Janiszewski lat 29, zamieszkały ul. Towarowa 31 spadł z muru z wysokości I-go piętra, co przyczyniło się do natychmiastowej ucieczki jego towarzysza.

Leżącego na bruku i głośno jęczącego złodzieja zauważył dozorca domu i zawołał do niego policjanta, a ten sprowadził lekarza. Po opatrzeniu pechowy złodziej został przewieziony do aresztu. Na miejscu wypadku policja znalazła porzucone dwa worki, oraz łomy, świdry i inne narzędzia służące do włamania.

Rzekomy „kontroler sanitarny” złodziejom.

Do mieszkanka Natalji Jędrzejowskiej przy ulicy Targowej 19 przyszedł nieznaną, jej bliżej mężczyzna i podając się na „kontrolera sanitarnego” dokonał lustracji mieszkania, zabierając przy sposobności 330 zł w gotówce, złoty pierścionek, papiery wartościowe i książeczkę oszczędnościową F. K. O. z wkładem 400 złotych. Ogólne straty poszkodowana oblicza na sumę 1.500 zł.

„Kontroler sanitarny” po dokonaniu kradzieży, spokojnie wyszedł z mieszkania. Rysopis złodzieja: lat 30-35, wzrost wysoki, szczupły, cera śniada, rysy twarzy ostre, ubrany w palto długie, czapka narciarska.

CIEKAWOSTKI.

W instytutach doświadczalnych dokonuje się niezmiernie ciekawych i różnych eksperymentów. Oto naprzykład wpuszcza się do dużej wanny szczupaki i płotki, a wiadomo, że pierwsze zjadają bez skrępowania te drugie. Wannę przedziela się jednak płytą szklaną, w ten sposób, że szczupaki znajdują się po jednej, a płotki po drugiej stronie. W momencie, kiedy szczupaki chcą się rzucić na płotki, uderzają się w każdym razem o szkło. Trwa to przez kilka dni, poczem szczupaki przestają już rzucać się. Po kilkunastu dniach zdejmuje się płytę szklaną, a szczupaki już zgodnie żyją z płotkami, bo odzwyczaiły się je pożerać.

Poważna firma niemiecka
 mająca do dyspozycji biura i magazyny, mocna finansowo,
poszukuje
zastępstw fabryk
 lub innych przedsiębiorstw wytwórczych, posiadających swe siedziby na terenie Generalnego Gubernatorstwa. Referencje na żądanie. Zgłoszenia kierować: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7615”. 7615

Ilustrowany KURJER POLSKI
 Ucieczka z Londynu (c. d.)
 sprawozdanie dziennikarskie amerykańskiego. — Obszerny reportaż fotograficzny z niemieckich zakładów budowy samolotów. — Wydarzenia polityczne z ub. tygodnia w świetle foł. J. K. P. — Z dziełów segara... — Teatr warszawski zabiera głos! Teatr - Film - Humor
 IKP można wszędzie nabyć
 Cena numeru tylko 40 gr.

Stale świeże wyroby
Centra
 Skład: Kraków, Potockiego 2
 Telefon 173-41 1150k

Uwaga!
 Nowy numer telefonu
 Izby Przemysłowo-Handlowej
 Kraków, ul. Długa 1
135-90
 Wszystkie dotychczasowe numery unieważnia się! 1254k

Rolniku
 hasło Twoje to
SIEW
 Zawartość 1ra 27 gazetki „Siew”:
 Wyższej jakości siłki zieleńki klezankowych
 Układ inżenier - biologów nowo-
 sukcesem państw oal — Go pise
 publicysta czełki o psyzynach
 wojny — Swajacze wprowadza
 psyzyna pracy na roli — Hospo-
 rządzenia — Zakładamy inspekcja
 Główna siłwa dla Generalnego
 Gubernatorstwa — Nowoczesne
 mlyny do presowania rzepaku —
 Głęboką praca — (Siew) domowy
 Pysiaty Walek Fajetka kca sie
 naprowde osenat ...
 Cena prenumeraty
 miesięcznej tylko 1 złoty.
 Zamówienia na prenumeraty
 przyjmują wszystkie urzędy i a-
 gencje pocztowe. Pisząc do Re-
 dakcji skieruj list Twój pod
 KRAKÓW, Skrz. pocztowa 554

Przybory szewskie
 poleca hurtownie Firma H. BRONNER
 w Krakowie, ul. Diebla 48 — Tel. 169-86
 498k pod Zarządem komisarycznym

Ogłaszając się częściej w naszej gazecie korzystasz z naszych szczególnie wyszczególnionych ogłoszeń.

